

SO MIHOLIĆ

- a) z wóčkomaj napadnje mikotać
- b) njewěsty wot jedneje nohi na druhu stupać
- c) so tróšku deščować

Prawa je wotmołwa c.

So miholić prajimy na wjedrowy zjaw, hdyž so jenož cyle zlochka deščuje, tak zo to lědma pytnješ a tola zmoknješ. Móličke kapki sydaja so na nawoči, na włosy, na wšitko.

Takle móžeš to tež prajić

so prošić_{ip} (to pak prajimy tež, jeli so něšto prošne, na přikład muka abo proch, w powětre hiba)

Připódla prajene

Jako substantiw wužiwamy za tutón přirodny zjaw *miholenje*, *mihel* abo tež *drobny deščik*.

Přikłady z rěčneho korpusa

Tež hdyž je so w 90 minutach njepřestajnje *miholiło*, móžeš coach Budissy z hru swojeho mustwa spokojom być. (Serbske Nowiny 2008, januar-měrc)

Hdyž běchu so popoždnu na puć do města podali, bě so drobnje *miholiło*. Nětko bližeše so přijomny wječor, poňny wónjow lěča a deščika, mjehki, mjehki kaž somot . . . (Bohumila Šretrová, Anonymne listy. Z češćiny přeložila Lora Kowarjowa, Budyšin 1987)

Přewjele dešča pak njetrjebamy wočakować, zwjetša so jenož dlěši čas *miholi*. (Serbska protyka 2002)
Najradšo wšak sej wone twarja, hdyž so deščik *miholi*, dokelž je potom zemja wložna. (Božena Němcová, Wowka. Wobrazki z wjesneho žiwjenja, Budyšin 1962. Z češćiny přeložiloj: Hanaróža Völkelowa a Pawoł Völkel)